

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 400 Lei. — Șase luni 200 Lei. — Trei luni 100 Lei. — Pentru străinătate un an 800 Lei. Pentru America 4 Dolari.

— Ziarul apare Marți și Vineră —

Prețul inserțiunilor: un șir pe 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Nr. 3346 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Iubitului cler și popor din arhiepiscopia noastră, dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

În temeiul articolului 132 din Statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române convocăm și prin aceasta declarăm convocată Adunarea eparhială ordinară (sinodul) a Arhiepiscopiei noastre în biserica catedrală din Sibiu în **Duminică Samarincii**, adică la 2 Mai a. c., ora 9 a. m., când se vor începe ritualele bisericești, iar după aceasta va urma deschiderea adunării în localul designat spre acest scop.

Sibiu, la 8 April 1926.

Nicolae

arhiepiscop și mitropolit

Sesiunea ordinară de primăvară a Sfântului Sinod se deschide **Miercuri**, în 14 April 1926. La ordinea zilei sânt chestiuni de însemnătate deosebită. Mesajul regal de deschidere îl va citi de astădată noul ministru al cultelor, dl V. Goldiș.

FOIȘOARA

Crepusculul seilor

Într-o cronică literară a „Cuvântului”, scriitorul Cezar Petrescu apreciază scrisorile lui Iulian Apostatul, împăratul roman prin care se arată ultima reacțiune a religiei păgâne împotriva marșului triumfător al religiei creștine în împărăția romană. Isus răstignitul de pe Golgota biruise complet pe zeii Olimpului. Iulian Apostatul, pe patul de moarte, s'a sfârșit oftând în frânt: «Gallieanule, al învins!» Tragedia reacționarului împărat eră tragedia tuturor zeilor păgâni. Plutarh istoricul grec istorisește mișcător vestea morții zeului Pan în lumea veche în legătură cu întâmplarea corăbierului egiptean Thamos.

«O corabie, în drumul spre Italia, a fost mănătită într-o seară de valuri aproape de insula Paxos, în marea ionică. Cea mai mare parte a echipajului veghea încă, unii goliau cele din urmă pahare cu băutură,

Lăturea socială a învățaturii lui Hristos

I

Învăătura lui Hristos, despre bunurile pământești, este și învățatură socială, dacă prin aceasta se înțelege realizarea unui maxim de bine comun în omenire. Un socialism tot atât de sublim, ca în genere toată învățătura lui Hristos. Un socialism care poate birui socialismul defectuos al timpului de azi.

Vom expune, schematic, trăsăturile principale, care dau învățaturii lui Hristos, despre bunurile pământești, caracterul social:

1. Domnul Isus Hristos permite folosirea bunurilor materiale conform scopului lor, dat de Dumnezeu, adică satisfacerea trebuințelor corporale ale omului. Într-adevăr, toată forța acțiunilor sociale, dela începutul istoriei și până azi, rezidă în instinctul de conservare, înrădăcinat în om. Conștiința că lucrurile acestui pământ sânt menite pentru bunăstarea trupestă, este așa zicând elementară. Această conștiință nu slăbește cu progresul în cultura spirituală și morală, ci dimpotrivă devine tot mai puternică. Tocmai în vremea noastră, care a ajuns la înaltă treaptă de civilizație, avem o puternică mișcare socială.

Oamenii pretind partea lor din bunurile pământului.

Acestei cerințe firești a omului, învățătura lui Isus îi oferă satisfacție: «Pănea

cântau și glumiau, când un glas, ce părea că vine de pe insula Paxos, chema din toate puterile pe Thamos.

«Toți rămăseră cu cupele la gură și cu răsetele înghețate, cuprinși de o mare uimire. Căci era acest Thamos, un pilot egiptean, fără de nici o însemnătate; unii nici nu-l luaseră până atunci în seamă și mulți nici nu-l știau numele. La cele dintâi doua chemări, Thamos tăcu, dar la a treia răspunse. Atunci glasul nevăzut, strigă din întineric.

— «Când vei ajunge la Palodes, vestește că marile Pan a murit!»

«Pe urmă se făcu lădăș tăcere în noapte.

«Iar auzind aceste cuvinte, cu toții amuțiră de frică. Numai într'un târziu se ridică un glas, apoi altul și altul, cercețându-și pererile dacă e bine ori nu ca Thamos să se supună poruncii ori să nu-l dea ascultare. Și s'au înțeles cu toții că dacă vântul va bate când vor ajunge în dreptul locului Palodes, atunci Thamos să tacă, iar dacă marea va fi potolită, să

noastră cea de toate zilele, dă-ni-o nouă astăzi». Ori cât a pus accentul pe bunuri spirituale, Isus n'a respins această legitimă cerință a firii omenești. El s'a interesat și de viața materială a omenirii.

2. Învăătura lui Isus despre bunurile pământești este socială, pentru că arată omului modul cel mai bun pentru folosirea acestor bunuri. Tatăl are datoria să grijească de ai săi, dându-le hrană și îmbrăcăminte la timp. În cerc mai larg, datoria lui se întinde asupra aceluia pe care îi are în serviciu, și față de care și-a luat angajamentul să i plătească. Aceasta-i chestiunea salarului de care se îngrijește și puterea publică.

Dar, datoria îngrijirii de alții e și mai mult lărgită, și din harul ei trebuie să se împărtășească toți membrii lipsiți, săraci ai societății. Isus Hristos a impus milostenia, ca pe una din pietrele fundamentale ale împărăției sale: «Feriți cei milostivi».

Ear în descrierea pedepsei și a răsplății, dela judecata din urmă, ambele acestea sânt numai fructele milosteniei: «Duceți-vă dela Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și ingerilor lui» (Mat. 25, 41).

3. Ca a treia trăsătură a învățaturii sale sociale, Hristos a menționat proprietatea privată. Numai presupunerea acesteia poate duce la practica milosteniei și a purtării de grijă față de familie și de slujitori. Încredințând proprietatea «familiei» se legiuiește limita și rostul proprie-

rostească văzduhului, apei și cerului cuvintele după poruncă.

«Când ajunseră aproape de Palodes, nu sufla nicio adiere; marea era neclintită ca o oglindă lucie.

De pe punte, cu ochii atinșiți către țarm, Thamos repeta vestea incredintată de glasul întinericului:

Marile Pan a murit!

Și abia isprăvi el cuvintele, că izbucniră în noaptele glăsuri și plâsete și gemete și fu un sbucium înfiorător, iar valurile începură să se tângue abătându-se, de s'ar fi crezut că în besnă un norod nevăzut era învățejit de cea mai desădăjduită jale.

«Svonul acestei întâmplări fără seamăn străbătu în Roma și în toată țara Italiei. Ajunse până la urechea lui Tiberia Cezar, care chemă pe acest corăbier de rând, cu numele Thamos la dânsul...»

Legenda lui Plutarh — zice D. C. Petrescu, evocă astfel cele dintâi zile de agonie ale păgânismului. În simbolul ei se ascunde ruina antichității, crepusculul ele-

tății. Proprietarii privați sânt administratorii lui Dumnezeu peste pământul lui. În consecință sânt datori să administreze averea stăpânului după voia Lui, să nu facă ca slujitorul lăsat de Domnul său, plecat în călătorie, să îngrijească de întreținerea celorlalți servitori. Știm că acela, socotind că Domnul său nu se va mai întoarce, a început să se poarte ca un stăpân, să bată și să chinuiască pe colegii lui; până ce Domnul, întors pe neașteptate, îl pedepsi după purtarea lui. Inșișurile pe care Isus le cere dela administratorii bunurilor materiale, proprietarilor, sânt: credința și înțelepciunea, cu ajutorul cărora să-și poată îndeplini datoria, conform scopului pentru care sânt făcute acele bunuri.

Credința se arată cătră Dumnezeu și semenii săi: cătră Dumnezeu, întrucât omul năzuiește să îndeplinească cu ajutorul bunurilor pământești voința divină; ear cătră semenii săi, întrucât își îndeplinește datoria pe care Dumnezeu i-a impus-o față de oameni. Această credință rămâne temeiul proprietății particulare, iar înțelepciunea pe care Mântuitorul o cere dela administratori, consistă în atitudinea de a ști ajuta, cu aceste bunuri, un cerc cât mai larg de muritori. Această aptitudine nu-i lucru simplu. Trebuie să ne orientăm după raporturile economice contemporane. Bunăoară, era foarte ușoară întreținerea vieții în stadiul primitiv al culturii, când regiuni întinse erau locuite de abea câțiva oameni care își găseau hrana din belșug în păduri, în râuri, sau în produsele naturale ale solului. Dar cu cât populația unui ținut sporește, cu cât trebuie să se hrănească mai mulți oameni dintr-o bucată de pământ, cu atât lucrarea pământului trebuie să se facă mai intensivă și mai rațională. Deodată cu aceasta încep să se transforme și unele manuale în mașini, comerțul se intensifică și cu el căile de comunicație, trebuințele se înmulțesc și se rafinează. La început omul se mulțumea cu satifacerea celor mai elementare trebuințe: hrana și îmbrăcămintea; dar, cu înmulțirea trebuințelor, traiul se scumpește și grija pentru viitor devine tot mai neliniștitoare.

Trebuie dar înțelepciunea pe care a

cerut-o Mântuitorul, proprietarului ca prin ea să folosească pământul sau celelalte mijloace de producție, pe care le are, astfel ca să producă cantitatea necesară de bunuri, de consumație. Dar cu atât proprietarul nu s'a achitat; prin consumație tot ce s'a câștigat, se perde. Producția trebuie să fie ținută și pentru viitor în curs și în desvoltare, ca să fie în stare să ofere acelora, cari au trebuință de produsul ei, și pe viitor mijloacele de trai.

Credința și înțelepciunea sânt astfel cele două lanțuri morale ale proprietății particulare, recunoscută în învățătura economică creștină. (Stăruitor urmează).

Dela conferențele preoțești

— Dare de seamă despre conferența de primăvară a desp. „Oltul” (Șercalia) al Asociației clerului „A. Șaguna”, ținută la Șercalia —

Preoțimea ortodoxă română din tractul Oltul intrându-se în 1924 în comuna Mândra și în 1925 în comunele Cuculata și Pierșani, și, văzând roadele bune ale acestor intruniri, a crezut de bine ca adunările despărțământului să se țină în satele unde se simte necesitatea de a impune prin solemnitatea și sfîlnicia serviciilor în sobor, precum și prin conferențe pentru popor, desvoltând astfel și întărind sentimentul religios în credincioși.

În anul acesta, în ziua de 10 Martie, la ora 13 preoțimea acestui tract s'a intrunit la Șercalia, comună curat ortodoxă situată sub poalele Carpaților, unde a fost primită cu dragoste frățască de cătră preotul D. Bărbat, parohul acelei comune.

La ora 14 în școală, după cântarea imnului împăratei cecere, p. protopop V. Stoicanea deschide ședința prin o instructivă cuvântare, în care arată datorințele preotului, moralul de care trebuie să fie pătruns slujitorul altarului, și dorința de a vedea o cât mai pronunțată activitate pastorală din partea fiecăruia.

Cuvântarea este următoarea:

Ne vedem întrunit din nou pentru a debata chestiile dela ordinea zilei și a primi noi îndemnuri pentru îndeplinirea slujbei noastre. Între cele dezbătute în adunările anterioare și cele ce le vom dezbate în cea de astăzi și în cele viitoare, trebuie să existe legătură organică. Trebuie... căci doară toate eforturile noastre, de ieri și azi și de mâine, tind spre același scop mareț: aflarea celor mai bune metode de păstorie credincioasă, de îndrumare sănătoasă, ca să pregătim în fiecare păstorie un loc neprihănit pentru Mântuitorul.

Dar, nu numai metode, nu numai îndemnuri ni se cer, ci și arme învingătoare ca să fărâșim dușmanul puternic care lucră stăruitor, cu putere enormă, pentru distrugerea acțiunii noastre. Metodele le aflăm lesne, parte din experiența altora, parte din a noastră; îndemnuri putem primi și da, fără multă oboseală, și arme încă ne putem câștiga. — Dar pe lângă metode, îndemnuri și arme, ne mai trebuie ceva, fără de care ele nu valorează nimic.

Ne trebuie o puternică doză de energie și căldură apostolică, din care să țighească raze învietoare pentru dreptcredincioșii noștri.

Avem noi această energie și căldură apostolică? Nu vreau să răspund nici afirmativ, nici negativ. Să se coboare fiecare în conștiința sa și în fața tribunalului ei sever să-și dea seama despre aceasta.

Atunci când ești îmbrăcat în ornate și slujești sf. liturgie... atunci când citești cu glas chemător sf. Evanghelie, oare vibrează în adâncul firii tale puterea darului de sus, sau simți mulțumirea neierătoare că ești un nevrednic?

Când stai măstos în scaunul mărturisirii și ca un judecător drept ascuți înșurirea tănguitoare a păcatelor... oare nu simți palpațiile conștiinței tale rănite, că și tu ești copleșit în măsură mai mare sau mai mică de aceleași neajunsuri sufletești? Ori unde te prezinți ca preot, ai oare convingerea că îndeplinești un gol, că ești izvor de lumină, că ești sarea pământului, — sau simți nimicnicia ta care nu-ți dă posibilitatea să reprezinți tagma, să iei o inițiativă salutară, să faci să triumfe un adevăr și să biruiască o idee?

Nu se culeg smochinele din spinii, nici strugurii din măracini! Activitatea noastră, pășirea noastră în viață, atitudinea noastră în toate împrejurările vieții, e o reflexie fidelă, o proiecțiune naturală a eului nostru, a personalității noastre, la care înglobăm tot ceea ce sântem ca oameni și preoți.

Ca să ne putem îndeplini cu succes misiunea, trebuie să fim preoți adevărați. Pătrușii de importanță covârșitoare a misiunii noastre ca păstori duhovnicești și conștiință fiind de rolul hotărâtor ce trebuie să îndeplinim în viața poporului nostru și ca factori culturali și naționali, să facem o reculegere a forțelor noastre, și o concentrare a lor, și să mergem înainte triumfători.

Dacă vestim pe Mântuitorul, păstoriților noștri, să nu uităm că avem suprema datorie ca pe acest Mântuitor să-L avem înțreg în noi înșine.

Ce știu eu despre Mântuitorul nostru, Isus Hristos? Aceasta să-ți fie zinică întrebare, și în ce măsură pot eu aprefia activitatea Lui în viața omenirii, — ca să mă pot însușii pentru vestirea Lui în cercul păstoririi mele, căci Isus Hristos, ieri și astăzi și mâine, e același.

Cu aceste idei fragmentare și cu dorința de a desvolta cu toții o mai pronunțată activitate duhovnicească, și a lucra cu puteri poten-

nismului, sfârșitul zeilor mitologiei, moartea satirilor și a bachantelor, a sirenelor și a nimfelor, zeii și semizeii Olimpului, al Einei și Schitrel, Jupiter și Junona, Minerva, Neptun, călărețul delfinilor, Pluton în mantaua de întuneric și Marte în zalele de armă...

Citind aceste rânduri duiioase despre apunerea zeilor romani, mă cugetam că și la noi s'a prăbușit o lume asemenea, care a lăsat un gol în unele suflete. Școala latinistă a lui Șincai, Micu și Maior era o protestare împotriva sorții jalnice a Românilor de sub stăpânire streină și evocarea gloriei străbune. Școala aceasta a creșt romanismului, atât de binefăcător al generației de la 1848. Acest romanism a fost transplăntat în Principatele Române prin Bănușul. O altă doctrină națională a lui Kogălniceanu a pus capăt romanismului lui Bănușul.

Dar în Ardeal direcția realistă înăgurată de Șaguna a trebuit să sufere mult pe urma romanismului vechiu. Eminescu constată că singurul bărbat cu simț politic în era renașterii a fost Șaguna. Când a fost silit să se retragă de pe scena vieții naționale, și a mutat activitatea în cetățuia

Bisericii, unde și a desvoltat opera sa pozitivă și fecundă. Partidul național a continuat politica sa de intranșigenta, de protestare împotriva loviturilor dușmane. Măntuirea prin Habsburgi a rămas miragiul tuturor romanticilor români. Până și un om cult și sincer ca învățatul canonic Bunea a trăit o viață întreagă în această erezie națională. Soarele măntuirii însă avară să vie de peste Carpați și să răsară la București.

Când pe piscurile Carpaților s'au aratat cei dintâi dorobanți, în 1916 toată suflarea românească de dincoace de munți, a auzit un glas de Arhangel strigând: Vestești tuturoara că Zeii înșelăciunii au murit! Niciodată n'am simțit slăbiciunea dușmanilor și groaza cea mai cuprinse ca a doua zi după intrarea în război a României, când jandarmii mă duceau legat în temnița Clujului.

Și după așteptare și jertfe supraomenești s'a terminat războiul de întregire. La actual mareț al Incorporării de la Alba-Iulia, Partidul național a fost absent și ierarhii Bisericii unite au stat afară din biserică, spre consternarea întregii suflări românești.

Steaua mincinoasă a măntuirii neamului românesc prin Habsburgi a dispărut în neant, dar zăpăceala celor ce au crezut în ea a mai dăinuit. Partidul național și-a irosit forțele într-o negație dăruoasă de ani de zile până ce cărma partidului au luat o naționalistă activiști, în frunte cu dñii Goldiș, Lapedatu și Lupaș, cari au intrat în guvernul actual. Partidul național nu e partid de veșnică opoziție și obstrucție. El are menirea să contribuie la democratizarea țării în sens progresist, înălțând conștiința maselor la înțelegerea deprădării a tuturor drepturilor și a tuturor datorințelor supreme, pentru ca să cucerim locul ce ni se cuvine în lume.

Printre hărțile învechite, ce păstrez ca vechiul naționalist, găsesc avizul de la Partidul național, să nu mă prezint la actual incorporării. Astăzi m'am hotărât să-l împachetez și să-l trimit la biroul: Arhivelor Statului, să doarmă somnul de veci printre celelalte amintiri ale unui trecut romantic și complet lichidat.

A. S., preot.

Reclama este
sufletul comerțului

tate pentru o închegare a tuturor preoților noștri într'un front solidă, Vă salut căduros și declar adunarea deschisă. —

Se citește apoi următoarele conferențe:

1. Păr. D. Chișdea, Șinca-nouă: «Mișloacele cele mai bune pentru formarea, dezvoltarea și întărirea conștiinței religioase și morale a credincioșilor», stăruind pentru bibliotecă parohială, lecturi biblice, catehizarea mai pronunțată, predici mai dese.

2. Păr. T. Rănea, Hârseni: În «Preotul și școala de adulți» cere o cât mai strânsă legătură între preot și învățător, făcând comparație între «venerabilii preoți ai trecutului» și cei din zilele noastre, și cerând dela fiecare preot și catehet, față de elevi, dragostea Marelui Dascăl Ius Hristos față de cei mici.

3. Preot V. Boeriu, Gird: În «Ius Hristos și familia» spune că a contribuit Ius Hristos la restaurarea familiei. Se face o comparație între familia înainte de Hristos și după Hristos, arătând în concluzie importanța covârșitoare a legislației lui Ius cu privire la familie.

Deschizându-se discuție după fiecare conferință, iau parte mai mulți preoți și-au spus observările.

4. Păr. V. Răduțiu, Berivoi-mici: Raport despre activitatea cercurilor religioase ale desp. Oțul în anul 1925», zugrăvind într-o iconă plastică starea faptică.

La ora 17 trecând în biserică, — la auzul dangătului de clopot, care ne chema la Vecernie, preoții cei mai în etate servesc slujba de seară, — la sfârșitul căreia predică păr. D. Bărbat despre: Necesitatea și felul mărturisirii, apoi se mărturisesc, de către duhovnicii tractuali, preoții prezenți și credincioșii.

După masa comună, cu mâncări de post, la casa preotului local, se continuă discuțiile cu privire la întărirea frontului pentru apostolat și cu privire la unele lucruri de interes general ale preoșimii tractuale.

A doua zi, în 11 Martie, la ora 8, se începe Utenia urmată de sf. liturghie. Servesc toți preoții prezenți în frunte cu P. C. Sa protopresbiter V. Stoicanea. Sf. biserică, — deși e zi de lucru, — este arhiplină, și credincioșii cu mic cu mare au venit să audă glasul slujitorilor altarului.

La Priceasnă se cuminecă toți preoții prezenți și poporeni, ear la sfârșitul sf. liturghii predică păr. I. Cocan, Mândra, despre: Importanța mărturisirii și împărtășirii, stăruind și asupra ideilor răstăcite ale sectarilor.

Păr. prot. V. Stoicanea, din dragostea sa părintească către credincioși, se simte îndatorat să pună la inima fiecărui credincios, prin cuvinte calde, sfaturile sale folositoare.

Credincioșii după aceasta rămân mulțumiți de cele văzute și auzite, ear preoții, cu provizii nouă pentru apostolat, se întorc în parohiile lor.

Pr. Valer Boeriu,
secret. despr.

Nr. 2558 Plen.

CIRCULARĂ

cătră membrii Sinodului protopresbiterial electoral din tractul Băiței.

În calitate de comisar consistorial, încredințat prin ordinul Consistoriului Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu Nr. 2558 Plen. din 19 Martie crt., cu conducerea alegerii de protopresbiter al tractului Băiței, și în conformitate cu art. 14 din Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter, chem pe toți membrii sinodului electoral al nămintului tract la alegerea de protopresbiter ce se va ține la 29 Aprilie crt. la 11 ore dim. în biserică ortodoxă din Băița, unde la 8 ore dim., în legătură cu actul alegerii, se va săvârși Sf. liturghie împreună cu chemarea Duhului Sfânt.

Tot în conformitate cu art. 14 al Regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, chem Comitetul protopresbiterial la sedința ce se va ține *Miercuri în 28 Aprilie crt. la 4 ore d. m.* în cancelaria Oficiului parohial din Băița, spre a întocmi lista candidaților.

Sibiu, 12 Aprilie 1926.

Dr. Vasile Stan,
Arhim., comisar consistorial.

Desmintire

Ziarul „Cuvântul“ de la București, în numărul său din 8 Aprilie a. c. a făcut afirmația, că Luni, seara târziu, în preseara zilei de Marți când M. Sa Regele a încredințat generalului Averescu formarea noului guvern: „Patriarhul Miron Cristea și Mitropolitul Bălan au mers la Cotroceni, la Rege, cu o scrisoare prin care dl V. Goldiș declara că nu merge decât într'un guvern Averescu“ etc. și că acest pas ar fi fost decizător în soluționarea crizei de guvern.

Interesându-ne la locul competent, am primit autorizația să dăm cea mai formală desmintire acestei știri. I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, nici singur și nici împreună cu I. P. Sf. Sa Patriarhul Miron n'a fost la M. Sa Regele în audiență de un an și mai bine.

Scrisoarea unui fost senator

Di Petre Drăghici, care în două rânduri a reprezentat obștea județului Sibiu în senatul țării, a adresat alegătorilor pentru parlament din acest județ o scrisoare deschisă în care, mulțumind celor ce lui învredniciră în încrederea și sprijinul lor, face o reprivire sumară asupra ultimilor patru ani de guvernare, arătând la sfârșit împrejurările în care s'a format noul guvern al partidului popularului și al partidului național.

Di P. Drăghici, fostul senator naționalist, spune alegătorilor săi despre membrii partidului național intrați în guvern, că «s-au hotărât să primească, în interesul obștei noastre, să lucre împreună cu guvernul nou, ca membri al partidului din care au făcut și fac parte, fiind încredințați că prin acest pas fac un bine întregii populațiuni din părțile alipite, în urma unirii, la țara mamă;... acum vi se pune întrebarea: oare în aceste împrejurări faptele, fire ar fi fost lucru cuminte, ca oamenii chemați din rândurile noastre la conducerea destinelor țării, să se fi arătat dârji, să se tragă la o parte, și poate alți patru ani să stea cu mâinile încrucișate pe piept, jefind interesele acestor ținuturi, și prilejul de a sluji neamul și țara după știința și cunoștința lor, în cea mai curată bunăcredință și în niște condiții care ne asigură mai mult, decât eram de credință, că putem nădăjdui? La această întrebare Veți avea să răspundeți cu mintea trează și limpede, cu inima liniștită și caldă, și cu sufletul curat și neprihănit, — atunci când chemați să vă dați votul atât pentru deputații la cameră, cât și pentru senatorii aleși de obște, de consiliile comunale, și de camerele agricole, — veți hotărî asupra sorții țării.

În același fel, obiectiv și cumpătat, judecă lucrurile și alți colegi de principii ai dlui P. Drăghici.

Grupări și mișcări în partide

Înțelegere deplină, între partidul național și partidul țărănesc, nu se poate sta, pe lângă toate tratativele dese, urmate în ședințele ținute de conducătorii lor.

Partidul țărănesc a declarat, că la alegerile parlamentare ce se apropie, își va pune candidații săi, refuzând propunerea partidului național de a lupta împreună cu liste comune.

Grupul tachist sau conservator-democrat din partidul național caută orientare nouă, o parte însemnată părăsind gruparea dlui I. Maniu și N. Iorga; aderenții dlui Argeloiu, trec unii la țărăniști, alții la partidul popularului.

Partidul național și-a amânât congresul, convocat pentru 11 April în București, anunțând că se va ține în ziua de 18 l. c.

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate la administrația ziarului

Telegraful Român

INFORMAȚIUNI

Studentii și greva. Uniunea națională a studenților din România anunță *încheierea* grevelor generale a studenților, pe ziua de 8 April, și reînnoirea cursurilor a întregii studenții din România pe ziua de Luni 12 April a. c. Uniunea declară, că are încredere deplină în noul guvern, din care face parte și dl O. Goga, omul «care a înțeles totdeauna sbuciumul sufletesc al studenților», cum arată comunicatul dat de Uniune.

† Ioan Gombos, protopop al Cămpenilor din Munții apuseni, a răposat în 3 April 1926. Răposatul este unul dintre preoții cari, în timpul marelui război al veacului nostru, a suferit mărăturile jandarmereștii, trăit din temnițele Clujului spre vestul fetei Ungariei, unde fusese internat. Regretat de credincioșii săi, a fost înmormântat în Cămpeni în etate de 61 ani. Odihnească în pace!

Însănătoșirea națiunii. Crucea Roșie cehoslovacă a dat de Paști un apel, semnat de prezidenta sa, Dr. Alice Masaryk, fiica președintelui republicii, și de doi vicepreședinți. Apelul, adresat tuturor orașelor din întreaga țară, insistă asupra felului de lucrare a Crucii Roșii cehoslovace. Societatea oferă primul ajutor la accidente; ajută la catastrofele elementare. Munceste într-o serie de instituții sanitare, împotriva bolilor, organizează oficiul samarinean și al îngrijirii caritative, întemeiază colonii pentru copii amenințați de tuberculoză și conduce tinerimea spre o viață sănătoasă și spre ajutorarea altora. Această muncă a ei a dus cu sine de pe acum o îmbunătățire a sănătății naționale și a câștigat Cr. R. C. un loc de onoare în organizația mondială a C. R. Apelul mulțumește tuturor, cari au contribuit la munca Cr. R., și cheamă la această muncă noi muncitori. — Pildă de urmat și aiurea.

ȘTIRI LOCALE

Conferență. În 7 April a ținut, ca reprezentant al «Asoc. gen. a medicilor din România», în sala cea mare a prefecturii, dl inspector general al serviciului balneologic din ministerul sănătății publice, Dr. Nicolae Vicol, o interesantă conferință: Despre stabilimentele balneare din România. Dl Vicol a trecut în revistă generală toate stațiunile balneare mai de seamă ale României întregite, arătând foloasele pentru sănătatea omenească. La sfârșit au urmat proiecțiuni luminoase.

Conferența dlui Nio. Bălăneșcu. Duminică, în 11 Aprilie 1926, s'a încheiat seria a doua de conferențe a desprășim. Sibiu al Asociației și a «Asoc. prof. sec. români», într'un mod demn și satisfăcător din toate punctele de vedere. Deși timpul era înaintat pentru conferențieri, vestea că va vorbi dl președinte al «Ateneului» român din Gurgiu, Nio. Bălăneșcu, a fost capabilă să adune în număr însemnat de intelectuali români din Sibiu, doamne și domni, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, în sala cea mare a prefecturii. Publicul nu s'a înșelat în așteptări, dimpotrivă, a verificat din nou darul remarcabil de orator și de cugețat al dlui Bălăneșcu. Dăa este cunoscut publicului nostru. Acum doi ani ni-a vorbit cu vervă și plin de poezie despre Tagore și Withman. Tema aleasă a fost: «Știința și religunea». Cu o rară finețe și cu o dialectică scânteietoare, aducând în favorul tezei principale: știința și religunea nu se ciocnesc, nu se anihilează, dimpotrivă, se completează, elocvente citate din scrierile omenilor de știință (Poincaré, Bacon, etc.), trecând în revistă esența cărților sfinte creștine și esența etică a Rigvedei, a Coranului, arătând neputința științei de a soluționa misterul existenței, ni-a adus argumente valide pentru dreptul de dănuire între noi la religii creștine, cu punctul cel mai de capetenie: *iubirea față de deapropie.* Din «Scrisoarea către Corinteni», a citat, ca punct culminant, pledoaria pentru iubire, iubirea să germeze în sufletele noastre și să fie sfetnicul în acțiunile noastre, atunci vom putea fi liniștiți că nu ne-am trăit viața în deșert.

Când ni-a descris conferințiarul nimicnăia omenească, microcosmul și macrocosmul din noi și din jurul nostru, ni se părea că simțim fiorii dela lectura celor mai avântate pagini ale

lui Flammarion, iar frumoasa poveste a pășăricii, care trece prin oada de ședință a thanilor din Nortumberland în timpul furtunii — sufletul omenesc ce trece din necunoscut, în necunoscut, bucurându-se de frumusețea unei zile — ar fi fost bine să vorbească tuturor oamenilor zilelor noastre de dihoie, arătându-le ce efemeride sântem pe scoarța aceasta de pământ. A vorbit unul, care a adăncit problemele și care a înțeles să dea o directivă sănătoasă ascultătorilor, conștient de ceea ce rostește, împăcat cu rolul de sămănător și precursor al unor vremi mai bune. Ca d'cton al vieții sale și-a ales conferințiarul frumoasele cuvinte: «Începeți a lucra din zori, când alții dorm, ca să aveți destul pentru voi și priso pentru alții». Dovadă că ține cu scumpătate acest dicton, este și conferința aceasta. Vie cât mai des între noi. Va fi totdeauna bine-venit.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Mai aproape de Tine Doamnel! Acesta este titlul unui volum, scris și tipărit cu rară îngrijire, apărut de curând în Sibiu, din atelierele Tipografiei noastre arhidiecezane, și alcătuit de mult osârdiosul profesor de la Academia teologică «Andreiană», **Pr. Dr. Gr. Cristescu**. Conține, în 320 pagini, însemnări pioase din pelerinajul la Ierusalim, făcut în toamna anului 1925, din inițiativa și sub conducerea I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului. Este o înățătoare și emoționantă lectură, împodobită cu peste 50 de ilustrații. Cartea merită toată atențiunea cititorilor intelectuali. O ediție, scrisă cu totul la înțelesul poporului, ar fi cât se poate de nimerită. Vo umul, menit pentru intelectuali, costă 100 Lei. De vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu.

Poșta redacției

Pr. I. R. în P. S. Raportul amintit n'a sosit. Meditația, la timpul său.

A apărut

În «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noștri **Gr. Petrov**, tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem**. E o lectură ca și care alta mai frumoasă și mai instructivă nu putem recomanda preoților noștri. A ieșit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu și se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu prețul de Lei 50. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

În Librăria Arhidiecezană

se află spre vânzare

Din viețile sfinților

de

Mihail Sadoveanu și D. D. Patrașcanu

I. Spre Emaus

Prețul Lei 35, plus spese postale: Lei 15.

II. Sfintele Amintiri

Prețul Lei 80, plus spese postale: Lei 20.

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se găsește de vânzare:

Cartea de bunete

POFTĂ BUNĂ,

de Zotti Hodoș. *Partea I completă*, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Bănat. Conține:

În partea I A: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Preț 20 Lei;

În partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghețate, dulceturi, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Preț 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.

Au sosit la Librăria Arhidiecezană

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Noutăți literare: povestiri, călătorii, cărți pentru copii medicale, pedagogice, economice, povești; diverse biblioteci ca: Biblioteca pentru toți, Minervei, Căminul Semănătorului, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clupe de nitare, Scriitorii celebri, Foi volante, Pagini alese din scriitorii români. Biblioteca Universală, Lumea copiilor Steaua copiilor, Astra nouă, Biblioteca clasică, Biblioteca inimii, Biblioteca Energia, Cunoștințe folositoare, Seria A, B, C, D. Biblioteca Agricolă și Biblioteca «Semănătorului», Biblioteca creștinului ortodox.

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preț 13 Lei—, plus spese de poștă Lei 5—

„MARGINEANA“, institut de credit și economii, soc. pe acții în Poiana (jud. Sibiu)

Convocare

Domnii acționari ai institutului «MĂRGINEANA» sunt invitați prin aceasta la

a XVIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Poiana, **Duminecă în 2 Mai 1926, la ora 3 p. m.**, în localul institutului cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Raportul direcțiunii, bilanțul anului de gestiune 1924 și raportul comitetului de supraveghiere.
3. Distribuarea profitului curat realizat conform bilanțului și votarea absolutului.
4. Aprobarea concluziilor direcțiunii pendente de adunarea generală.
5. Alegerea alor 3 membri în direcțiune.
6. Alegerea directorului și a casarului pe un period de 3 ani.
7. Fixarea marcelor de prezență.
8. Eventuale propuneri conform §. 25 din statute.

NB. Domnii acționari, cari în sensul § 16 din Statutele societății, doresc a participa la adunarea generală, în persoană sau prin plenipotențiați, sunt poțuți a-și depune acțiunile și eventualele documente de plenipotență, la casa institutului, cel puțin cu 1 oră înainte de deschiderea adunării.

La caz că nu se întrunește numărul suficient de acționari, adunarea generală se va ține la 8 zile, conform §-ului 21 din statute.

Poiana, 24 Aprilie 1925.

Direcțiunea.

(30) 1—1

Activa		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1924		Pasiva	
Casa în numerar	283 919 51	Capital societar:			
Cambii de bancă	630 —	emisiunea I	40 000 —		
Imprumuturi ipotecare	1 307 696 50	emisiunea II	210 000 —	250 000 —	
Imprumuturi de oblig. cu cavenți	1 489 769 50	Fonduri:			
Efecte	32 430 —	Fondul general de rez. 250 000 —			
Depuneri la Cont-Curent	4 261 204 62	„ special de rez. 17 840 70			
Hotel comunal	51 000 —	„ cult. filantropic. 1 697 93			
Mobilier	65 000 —	„ pentru acoperirea creanțelor dubioase 20 052 —		289 590 63	
Mobilier amortizat	5 000 —	Depuneri spre fructificare	6 588 927 36		
		Dividendă neridicată	5 868 —		
		Diverse conturi creditoare	43 611 12		
		Interese transitoare	92 291 —		
		Profit net	216 362 02		
					7 486 650 13
					7 486 650 13

Cheltuieli		Contul Profit și Pierdere		Venite	
Interese la depuneri și 10% impozitul acelor	482 501 72	Interese:			
Pentru replătirea celor 5% detrase de stat la schimbul coroanelor	3 831 03	dela cambii de bancă	190 —		
Spese:		„ ipotecă	82 823 46		
Silare	30 100 —	„ oblig. cu cavenți	86 970 90		
Chirie	15 000 —	„ efecte	3 625 75		
Marce de prezență	5 065 —	„ Bonurile de tezaur ale Imprumutului Național al Transilvaniei	3 000 —		
Registre, impr., porto etc.	51 878 12	dela depuneri proprii în Cont-Curent	481 386 37	657 996 48	
Imprumut către stat, județi și comună	17 001 48	Provizioni etc.		191 860 89	
Spese de emisiune	23 118 —				
Amortizări	5 000 —				
Profit net	216 362 02				
					849 857 37
					849 857 37

Poiana, la 31 Decembrie 1924.

Nicolae Dobrotă m. p.
director-executiv.

Constantin Radu m. p.
casar.

Romul Vraciu m. p.
pentru contabilitate.

DIRECȚIUNEA:

Ioan Dăncilă m. p., preș. Ioan I. Moga m. p. Ioan Muntean m. p. Ilie Dăncilă m. p.
N. Fănișan m. p. D. Muntean m. p. I. Șufană m. p. Gh. Radu m. p. Ilie N. Dăncilă m. p.
Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și consonanță cu registrele institutului.

Poiana, la 23 Aprilie 1925.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Gh. Bogdan m. p. președinte. Ilie Radu m. p. Constantin Olariu m. p.
N. Șufană m. p. Gh. Ban m. p. Ilie Radu m. p. Ioan Muntean m. p.